

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Протоколу до Угоди про міжнародні нерегулярні перевезення пасажирів автобусами (Угоди INTERBUS), який стосується міжнародних регулярних і спеціальних регулярних перевезень пасажирів автобусами

Верховна Рада України постановляє:

Ратифікувати Протокол до Угоди про міжнародні нерегулярні перевезення пасажирів автобусами (Угоди INTERBUS), який стосується міжнародних регулярних і спеціальних регулярних перевезень пасажирів автобусами, підписаний 11 лютого 2021 року у м. Брюсселі (додається), який набирає чинності першого числа місяця, наступного за місяцем, коли три Договірні Сторони, включаючи Європейський Союз, здали на зберігання депозитарію свої документи про затвердження або ратифікацію.

Президент України

м. Київ
5 грудня 2024 року
№ 4140-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

0280

Офіційний переклад

**Протокол до Угоди про міжнародні нерегулярні перевезення пасажирів автобусами
(Угоди INTERBUS), який стосується міжнародних регулярних і
спеціальних регулярних перевезень пасажирів автобусами**

Договірні Сторони,

зважаючи на бажання надалі розвивати і підтримувати міжнародний пасажирський транспорт в Європі і сприяти його організації та функціонуванню;
зважаючи на збільшене значення туризму і на бажання надалі розширювати культурний

обмін між Договірними Сторонами цього Протоколу;

зважаючи на Угоду про міжнародні нерегулярні перевезення пасажирів автобусами (Угоду INTERBUS)¹, з подальшими змінами, яка набрала чинності 1 січня 2003 року²;

зважаючи на бажання збільшити обсяг транспортних послуг згідно з Угодою INTERBUS для того, щоб поширити її, залежно від певних умов, на міжнародні регулярні і міжнародні спеціальні регулярні перевезення,

а також зважаючи на те, що:

1) Зміст Угоди INTERBUS необхідно розширити за допомогою положень, які встановлюють процедуру надання регулярних і спеціальних регулярних транспортних послуг, для яких необхідний відповідний дозвіл.

2) Цей Протокол, який містить такі положення, повинен бути відкритим для приєднання Договірними Сторонами Угоди INTERBUS.

3) За винятком послуг, які надаються згідно з угодами про партнерство, укладеними на цей час, лібералізація регулярних і спеціальних регулярних транспортних послуг, для яких необхідний дозвіл, повинна поширюватися тільки на послуги, які походять з або прямують до Договірної Сторони, в якій заснований транспортний оператор, де зареєстровані транспортні засоби.

4) В той час як можливість здійснювати регулярні або спеціальні регулярні перевезення, які походять з та прямують до однієї й тієї самої Договірної Сторони, операторами, заснованими в іншій Договірній Стороні, повинна бути виключена, такі транспортні оператори повинні мати дозвіл на посадку або висадку пасажирів у визначених пунктах зупинки як частину перевезення, якщо вони не перевозять пасажирів між двома зупинками в межах однієї Договірної Сторони, яка не є Договірною Стороною їх заснування.

5) Принцип недискримінації на основі національності або місця заснування транспортного оператора, а також походження або призначення автобуса і наданої послуги, повинен застосовуватися як одна з основ надання послуг з міжнародних перевезень пасажирів автомобільним транспортом.

6) Необхідно забезпечити єдині зразки форми заяви і дозволу на міжнародні регулярні і спеціальні регулярні перевезення, щоб полегшити і спростити відповідні процедури. Необхідно визначити документи для контролю, які стосуються дозволу і які необхідно зберігати у транспортному засобі і пред'являти уповноваженому інспектору, за його вимогою, згідно з цим Протоколом, щоб уникнути розбіжних тлумачень.

7) Дозвіл на міжнародні регулярні або спеціальні регулярні перевезення пасажирів автомобільним транспортом, затверджений компетентними органами влади в усіх відповідних Договірних Сторонах або в країнах, які є членами Європейського Союзу, з яких походять і для яких призначені послуги, і в країнах, через які проходять маршрути, згідно з «процедурою надання дозволу», та виданий уповноваженим органом країни походження

¹ OJ L 321, 26.11.2002, p. 13

² OJ L 321, 26.11.2002, p. 44

або призначення послуги, повинен забезпечувати оператору заявнику, заснованого в Договірній Стороні походження або призначення послуги, або оператору, заснованому в Договірній Стороні походження або призначення і уповноваженому іншими операторами на ці цілі, або у разі партнерства або групи, надавати послуги між пунктами відправлення і прибуття на маршруті. Дозвіл повинен бути єдиним дозвільним документом, необхідним для надання послуг. Ніякого окремого дозволу для перетину територій країн або кордонів Договірних Сторін або країн-членів Європейського Союзу, при наданні послуг не вимагається, незалежно від того, чи здійснюється посадка або висадка пасажирів на маршруті в Договірній Стороні або в країні-члені Європейського Союзу.

8) Залежно від певних умов, Договірна Сторона або країна-член Європейського Союзу, повинна мати можливість приймати рішення про те, що міжнародні регулярні або спеціальні регулярні перевезення, при походженні або призначенні послуг на її території, мають бути предметом угоди про партнерство між операторами походження або призначення цих послуг. Оператори, засновані в Договірних Сторонах або в країнах-членах Європейського Союзу, чії території перетинаються при наданні послуги з посадкою і висадкою пасажирів, повинні мати право приєднуватися до таких партнерств.

9) Доцільно створити Спільний комітет для виконання цього Протоколу для того, щоб забезпечити належне та однакове запровадження і адаптувати додатки з метою відображення технічного і законодавчого прогресу.

10) Необхідно щоб Договірні Сторони застосовували єдині соціальні заходи роботи екіпажів автобусів, які здійснюють міжнародні перевезення, згідно з правилами, закріпленими в Угоді INTERBUS, на яку має посилатися цей Протокол.

11) Умови, за яких здійснюються регулярні і спеціальні регулярні перевезення, повинні регулюватися правилами, закріпленими в Угоді INTERBUS, на які має посилатися цей Протокол, зважаючи при цьому на спеціальні правила, як зазначено в Додатку 1 до цього Протоколу.

12) Узгодження технічних умов, що застосовуються до автобусів, які здійснюють міжнародні перевезення між Договірними Сторонами, повинне регулюватися правилами, закріпленими в Угоді INTERBUS, на яку цей Протокол має посилатися, як зазначено в Додатку 2 до цього Протоколу,

ВИРІШИЛИ запровадити однакові правила для міжнародних регулярних і спеціальних регулярних перевезень пасажирів автобусами і

ДОМОВИЛИСЯ ПРО ТАКЕ:

Розділ I

Сфера застосування і визначення

Стаття 1 Сфера застосування

1. Цей Протокол поширюється на:

а) міжнародні перевезення пасажирів будь-якої національності автомобільним транспортом шляхом регулярних і спеціальних регулярних перевезень автобусами:

i) перевезення між територіями двох Договірних Сторін і, якщо виникне потреба при наданні транспортних послуг, перевезення з перетином території іншої Договірної Сторони або території країни, яка не є Договірною Стороною;

ii) перевезення, які здійснюються за наймом або за плату одним або декількома транспортними операторами, заснованими в Договірній Стороні, з якої походять або для

якої призначені транспортні послуги, і, у разі наявності партнерства, також одним або декількома операторами, заснованими у Договірних Сторонах, або в країнах-членах Європейського Союзу, через які здійснюються перевезення з можливістю посадки і висадки пасажирів, якщо вони так вирішать, згідно з чинним законодавством і при наявності ліцензії на міжнародні регулярні і спеціальні регулярні перевезення автобусами;

iii) використання автобусів зареєстрованих в Договірній Стороні, де заснований транспортний оператор.

b) порожні рейси автобусів у зв'язку з такими транспортними послугами.

2. Жодне положення цього Протоколу не можна тлумачити як таке, що забезпечує можливість здійснювати регулярні або спеціальні регулярні перевезення, при походженні і призначенні транспортних послуг на території однієї й тої самої Договірної Сторони, операторами, заснованими в іншій Договірній Стороні (каботажні перевезення).

3. Згідно з пунктом 1 і зважаючи на пункт 2, якщо перевезення здійснюються як частина послуги до або з території країни, в якій заснований транспортний оператор, можлива посадка або висадка пасажирів на транспортному маршруті на території будь-якої Договірної Сторони, яка дозволяє зупинку на своїй території.

4. Цей Протокол не поширюється:

- a) на використання автобусів, призначених для перевезення пасажирів, з метою транспортування вантажів для комерційних цілей;
- b) на послуги для власних потреб.

Стаття 2

Принцип недискримінації

Договірні Сторони забезпечують застосування до цього Протоколу принципу недискримінації на основі національності або місця заснування транспортного оператора та походження, чи місця призначення автобуса і послуг, що надаються.

Стаття 3

Визначення

1. Для цілей цього Протоколу застосовуються визначення зі статті 3 Угоди INTERBUS.

2. Без обмеження положень пункту 1, для цілей цього Протоколу застосовуються такі визначення:

a) «Угода INTERBUS» означає Угоду про міжнародні нерегулярні перевезення пасажирів автобусами¹, яка набрала чинності 1 січня 2003 року², з усіма подальшими змінами і доповненнями;

b) «партнерство» означає будь-яку угоду або будь-яку іншу договірну угоду будь-якого типу, згідно з якою сторони, відомі як партнери, зобов'язуються співпрацювати з метою надання послуг;

c) «асоційоване підприємство» означає підприємство, в якому одне або декілька інших підприємств (головне підприємство або головні підприємства) мають частку участі в капіталі, і на виробничу і фінансову політику якого таке інше підприємство або такі інші підприємства справляють суттєвий вплив;

d) «група» означає таке:

i) одне або декілька асоційованих підприємств разом з материнським підприємством або підприємствами;

¹ OJ L 321, 26.11.2002, р. 13

² OJ L 321, 26.11.2002, р. 44

ii) одне або декілька асоційованих підприємств, які мають одне й те саме материнське підприємство або підприємства.

Розділ II

Умови, що застосовуються до операторів автомобільного пасажирського транспорту

Стаття 4

Договірні Сторони застосовують положення, зазначені в Додатку 1.

Розділ III

Технічні умови, що застосовуються до транспортних засобів

Стаття 5

Автобуси, що використовуються для здійснення міжнародних регулярних або спеціальних регулярних перевезень, які регулюються цим Протоколом, повинні відповідати технічним стандартам, викладеним у Додатку 2.

Розділ IV

Доступ до ринку

Стаття 6

Міжнародні регулярні і спеціальні перевезення за умови дозволу

1. Регулярні перевезення відкриті для всіх, у разі необхідності, за умови обов'язкового бронювання.
2. Регулярні і спеціальні регулярні перевезення підлягають дозволу, згідно з Розділом VI.
3. На регулярність перевезень не повинні впливати жодні зміни умов, згідно з якими надаються транспортні послуги.
4. На організацію дублюючих або тимчасових послуг, призначених для таких самих користувачів, як і користувачі існуючих регулярних послуг, на необслуговування певних зупинок і на обслуговування додаткових зупинок, передбачених для існуючих регулярних транспортних послуг, поширюються такі самі правила, як і правила, які поширюються на існуючі регулярні транспортні послуги.
5. Згідно з прийнятними правилами щодо конкуренції, Договірна Сторона або країна-член Європейського Союзу може прийняти рішення, залежно від конкретного випадку, без дискримінації, про те, що міжнародні регулярні і спеціальні регулярні перевезення пасажирів автомобільним транспортом, при походженні або призначенні транспортних послуг на території такої країни, повинні відповідати угодам про партнерство, укладеним між операторами, заснованими в Договірній Стороні або в країні-члені Європейського Союзу, з якої походять і до якої призначені перевезення.

Оператори, засновані в Договірних Сторонах і країнах-членах Європейського Союзу, які перетинаються на шляху під час перевезення і в яких здійснюється посадка і висадка пасажирів, повинні мати право приєднуватися до таких угод про партнерство, якщо вони приймуть таке рішення.

Договірні Сторони і країни-члени Європейського Союзу, повинні інформувати Спільний комітет, створений згідно зі статтею 18 цього Протоколу, про будь-які прийняті рішення з їх обґрунтуванням.

6. Згідно з прийнятними правилами щодо конкуренції, оператори можуть добровільно створювати партнерства з метою здійснення регулярних або спеціальних регулярних перевезень. До операторів, які можуть створювати партнерства, належать такі:

а) оператори, засновані в Договірних Сторонах або в країнах-членах Європейського Союзу, з яких походять або до яких виконуються перевезення;

б) оператори, засновані в Договірних Сторонах і країнах-членах Європейського Союзу, які перетинаються на шляху під час перевезення і в яких здійснюється посадка і висадка пасажирів.

Розділ V

Соціальні, митні і фіскальні положення

Стаття 7

На цей Протокол поширюються положення розділу V (соціальні положення) і положення розділу VI (митні і фіскальні положення) Угоди INTERBUS.

Розділ VI

Дозвіл на міжнародні регулярні і спеціальні регулярні перевезення

Стаття 8

Видача дозволу

1. Дозвіл на міжнародні регулярні і спеціальні перевезення пасажирів видається компетентним органом влади в Договірній Стороні, в якій заснований транспортний оператор (далі – «уповноважений орган»).

2. У разі, якщо оператор заснований в Європейському Союзі, то уповноваженим органом є компетентний орган влади в країні, яка є членом Європейського Союзу, з якої походять або до яких виконуються перевезення.

3. У разі, якщо група операторів має намір здійснювати міжнародні регулярні або спеціальні регулярні перевезення, і в разі наявності партнерства між підприємствами (операторами) в принаймні двох Договірних Сторонах, на територіях яких здійснюється посадка і висадка пасажирів, уповноваженим органом повинен бути компетентний орган влади, в який подана заява на одержання дозволу, згідно з другим підпунктом статті 9 (1).

4. Дозволи видаються на ім'я оператора без права передачі. Але оператор, який одержав дозвіл, може, за згодою уповноваженого органу, здійснювати транспортні послуги через субпідрядника, якщо така можливість не суперечить законодавству Договірної Сторони. У цьому разі назву субпідрядника і його обов'язки необхідно зазначити в дозволі. Субпідрядник повинен відповідати вимогам, зазначеним у статтях 1, 4 і 5 та у зв'язку з положеннями, які стосуються соціальних питань, у статті 7, а також у Додатках 1 і 2.

У разі, якщо група операторів має намір здійснювати міжнародні регулярні або спеціальні регулярні перевезення, дозвіл видається на ім'я всіх компаній в групі, та в дозволі необхідно зазначити назви всіх операторів. Він видається компанії, уповноваженій іншими операторами для цих цілей, і яка звернулась з відповідною заявою, та засвідчені копії надаються іншим компаніям.

У разі партнерства, оригінали дозволу видаються кожному партнерському підприємству, із зазначенням назви кожного підприємства у дозволі.

Якщо міжнародні регулярні або спеціальні регулярні перевезення здійснюються групою або партнерством, як зазначено в другому і третьому підпунктах, то рішення про розподіл транспортних послуг між залученими операторами в групі або партнерстві повинні приймати самі оператори.

5. Строк дії дозволу не повинен перевищувати п'яти років. Дозвіл може бути виданий на менший строк, як за запитом заявника так і за взаємною згодою компетентних органів влади в Договірних Сторонах, на територіях яких здійснюється посадка або висадка пасажирів.

6. У дозволі необхідно зазначити таке:

- a) тип послуги;
- b) маршрут перевезення з докладною інформацією про пункти відправлення і прибуття;
- c) строк дії дозволу;
- d) зупинки і розклад руху.

7. Дозволи повинні відповідати зразку, наведеному в Додатку 4.

8. Згідно зі статтею 1(2), дозволи дають власнику(ам) право здійснювати міжнародні регулярні та/або спеціальні регулярні перевезення на територіях усіх Договірних Сторін, на території яких проходять маршрути перевезень.

9. Оператор, який здійснює міжнародні регулярні або спеціальні регулярні перевезення, може використовувати додаткові транспортні засоби для подолання тимчасових або надзвичайних ситуацій. Такі додаткові транспортні засоби можна використовувати тільки в таких самих умовах, які зазначені в дозволі, відповідно до пункту 6.

У цьому разі, додатково до документів, зазначених у статті 15, оператор забезпечує, що копія договору між оператором, який здійснює міжнародні регулярні або спеціальні регулярні перевезення, і компанією, яка надає додаткові транспортні засоби, або інший еквівалентний документ перевозиться в транспортному засобі і пред'являється уповноваженому інспектору за його вимогою.

Стаття 9

Подання заяви на одержання дозволу на міжнародні регулярні і спеціальні регулярні перевезення

1. Оператор подає заяву на одержання дозволу на міжнародні регулярні і спеціальні регулярні перевезення у відповідний компетентний уповноважений орган.

Для кожної транспортної послуги необхідно подати тільки одну заяву. У випадках, зазначених у статті 8(3), заяву повинен подати оператор, уповноважений для цього іншими операторами.

Заяву необхідно подати в уповноважений орган Договірної Сторони, в якій заснований оператор, що подає заяву.

2. Заяви на отримання дозволу подаються на основі зразка, наведеного у Додатку 3.

3. Особи, що подають заяву на дозвіл, надають будь-яку додаткову інформацію, яку вони вважають необхідною або яка вимагається уповноваженим органом, зокрема документи, зазначені в Додатку 3.

Стаття 10

Процедура видачі дозволу

1. На видачу дозволу необхідно одержати згоду компетентних органів влади усіх Договірних Сторін, на територіях яких здійснюється посадка або висадка пасажирів. Уповноважений орган передає таким компетентним органам влади, а також компетентним органам влади Договірних Сторін, території яких перетинаються без посадки або висадки пасажирів, копії заяви разом з копіями будь-яких інших документів, пов'язаних із заявою, та інформацією про результати розгляду заяви.

Щодо Європейського Союзу, компетентними органами влади, згаданими в першому підпункті, є органи влади в країнах членах, на територіях яких здійснюється посадка або висадка пасажирів, і території яких перетинаються без посадки і висадки пасажирів.

2. Компетентні органи влади Договірних Сторін, від яких вимагається згода на дозвіл, повідомляють уповноважений орган про своє рішення щодо заяви протягом чотирьох місяців. Цей часовий проміжок розраховується від дати одержання запиту на згоду, яка зазначена в відмітці про одержання. Якщо рішення компетентного органу влади Договірної Сторони, згода якого вимагається, негативне, то в рішенні органу влади зазначається відповідна заява про причини. Якщо уповноважений орган не одержить відповіді від компетентного органу влади протягом чотирьох місяців, то вважається, що орган влади до якого направлено запит надав свою згоду і уповноважений орган може видати дозвіл.

Компетентні органи влади Договірних Сторін, території яких перетинаються без посадки або висадки пасажирів, можуть повідомити уповноважений орган про свої зауваження протягом періоду часу, зазначеного в першому підпункті.

3. Уповноважений орган влади приймає рішення у зв'язку з заявою протягом шести місяців від дати подання заяви перевізником¹.

4. Дозвіл не видається, якщо:

a) заявник не здатний забезпечити перевезення, якого стосується заява, за допомогою доступного саме у нього обладнання;

b) заявник не відповідає національним або міжнародним законодавчим актам про автомобільний транспорт, зокрема не відповідає умовам і вимогам, які стосуються видачі дозволів на міжнародні перевезення пасажирів, або заявник значною мірою порушив законодавство Договірної Сторони, яке стосується автомобільного транспорту, зокрема порушив правила, які стосуються транспортних засобів і періодів роботи і відпочинку водіїв;

c) у разі подання заяви про поновлення дозволу, умови, необхідні для дозволу, не виконані;

d) Договірна Сторона вирішує, на основі ретельного аналізу, що перевезення, яке розглядається, справляє суттєвий вплив на життєздатність порівнянних перевезень, які надаються згідно з одним або декількома державними контрактами, укладеними згідно з законодавством Договірної Сторони, на прямих відрізках, що розглядаються. У цьому разі Договірна Сторона повинна визначити критерії, на основі недискримінації, для визначення того чи перевезення, яких стосується заява на одержання дозволу, справляють суттєвий вплив на вищезгадані порівняні перевезення, і повинна повідомити про них інших Договірних Сторін, згаданих у статті 10(1);

e) Договірна Сторона вирішує, на основі ретельного аналізу, що основна мета перевезення полягає не в тому, щоб перевозити пасажирів між зупинками, розташованими в різних Договірних Сторонах.

Якщо існуючі міжнародні автобусні перевезення справляють суттєвий вплив на життєздатність порівнянних послуг, які надаються згідно з одним або декількома державними контрактами, укладеними згідно з законодавством Договірної Сторони, на прямих відрізках, що розглядаються, внаслідок виняткових причин, які було неможливо передбачити при видачі дозволу, то Договірна Сторона може, за наявності згоди інших Договірних Сторін, згаданих у статті 10(1), призупинити дію дозволу або скасувати дозвіл на здійснення міжнародних перевезень пасажирів автобусами, надіславши перевізнику повідомлення за шість місяців.

Той факт, що перевізник пропонує нижчі ціни порівняно з цінами інших перевізників, або той факт, що відповідне сполучення, вже забезпечується іншими автомобільними перевізниками, не повинен розглядатися як причина для відхилення заяви.

¹ У цій статті «оператори» також називаються «перевізниками».

5. Уповноважений орган і компетентні органи влади в усіх Договірних Сторонах, які задіяні у процедурі щодо отримання згоди, згаданої в пункті 1, можуть відхилити заяву на одержання дозволу тільки на основі причин, зазначених у цьому Протоколі.

6. Після виконання процедури, описаної в пунктах 1-5, уповноважений орган повинен видати дозвіл або формально відхилити заяву.

У рішенні про відмову в задоволенні заяви необхідно зазначити причини, на яких вони ґрунтуються. Договірні Сторони повинні забезпечити транспортним підприємствам можливість повторного подання заяви у разі відхилення попередньої заяви.

Уповноважений орган інформує всі компетентні органи влади, згадані в пункті 1, про своє рішення, і надіслає таким компетентним органам влади копії будь-якого дозволу.

Стаття 11

Поновлення і зміна дозволу

1. Стаття 10 поширюється, *mutatis mutandis*, на заяви, подані для поновлення дозволу або для зміни умов, згідно з якими повинне забезпечуватися транспортне обслуговування, якого стосується дозвіл.

2. У разі незначної зміни умов транспортного обслуговування, зокрема в разі зміни часових інтервалів руху, вартості проїзду або розкладу руху, уповноважений орган повинен надати іншим Договірним Сторонам, інформацію, що стосується такої зміни. Зміна розкладів руху або часових інтервалів руху таким чином, що така зміна впливає на час проходження контролю в контрольно-пропускному пункті на кордоні між Договірними Сторонами або на кордоні з третьою країною, не вважається незначною зміною.

3. Відповідні Договірні Сторони можуть домовитися про те, що тільки уповноважений орган повинен приймати рішення у зв'язку зі змінами умов, згідно з якими здійснюється перевезення.

Стаття 12

Припинення дії дозволу

1. Дозвіл на міжнародні регулярні і спеціальні регулярні перевезення припиняє дію після припинення строку дії дозволу або через три місяці після того, як уповноважений орган одержав від власника дозволу повідомлення про намір власника припинити перевезення. Таке повідомлення повинне містити інформацію про причини.

2. Якщо попит на перевезення припинився, то період у зв'язку з повідомленням, зазначеним у пункті 1, повинен становити один місяць.

3. Уповноважений орган повинен повідомити компетентні органи влади відповідних Договірних Сторін про припинення дії дозволу.

4. Власник дозволу повинен попередньо повідомити, за допомогою прийнятних засобів поширення інформації, користувачів відповідних послуг про припинення дії дозволу за один місяць до дати припинення.

Стаття 13

Обов'язки транспортних операторів

1. За винятком форс-мажору, транспортний оператор міжнародних регулярних або спеціальних регулярних перевезень, розпочинає перевезення без затримки, і до припинення строку дії дозволу вживає всіх заходів для забезпечення транспортного перевезення, яке

відповідає вимогам стандартів, що стосуються безперервності, регулярності і місткості, а також відповідає умовам, викладеним у статті 8(6).

2. Оператор забезпечує відображення маршрутів, автобусних зупинок, розклад руху, вартість проїзду і умови перевезення таким чином, щоб така інформація була легко доступною для всіх користувачів.

3. Відповідні Договірні Сторони, мають можливість змінювати умови перевезення, що регулюють міжнародні регулярні або спеціальні регулярні перевезення, за спільною домовленістю та за згодою з власником дозволу.

Розділ VII

Положення, призначені для забезпечення відповідності з цим Протоколом

Стаття 14

Компетентні органи влади Договірних Сторін забезпечують дотримання транспортними операторами положень цього Протоколу.

Стаття 15

1. Без обмеження положень статті 8(9), оригінал дозволу або засвідчена копія дозволу на здійснення міжнародних регулярних або спеціальних регулярних перевезень і ліцензія або засвідчена копія ліцензії оператора на міжнародні перевезення пасажирів автомобільним транспортом, видані згідно з національним законодавством чи законодавством Європейського Союзу, необхідно зберігати в автобусі і пред'являти будь-якому уповноваженому інспектору на його вимогу.

2. Без обмеження положень пункту 1 і статті 8(9), у разі спеціальних регулярних перевезень, договір або копія між організатором і транспортним оператором, а також документ, який засвідчує, що пасажир належить до спеціальної категорії і що пасажир інших категорій відсутні, внаслідок чого забезпечується відповідність цілям спеціальних регулярних перевезень, вважаються також документами для контролю, і такі документи зберігаються в транспортному засобі і пред'являються будь-якому уповноваженому інспектору на його вимогу.

Розділ VIII. Загальні і заключні положення

Стаття 16

Строк дії Протоколу – оцінка функціонування Протоколу

1. Цей Протокол укладається на п'ятирічний строк, починаючи з дати набрання ним чинності.

2. Строк дії цього Протоколу автоматично продовжується на наступні п'ятирічні періоди для тих Договірних Сторін, які не висловлять свого бажання не робити цього. В останньому випадку відповідна Договірна Сторона повідомляє Генеральному Секретаріату Ради Європейського Союзу, який виступає в якості депозитарія цього Протоколу (далі – Депозитарій) про свій намір денонсувати його відповідно до статті 31 Угоди INTERBUS.

3. Перед закінченням кожного п'ятирічного періоду Спільний комітет, згаданий в статті 18 цього Протоколу, дає оцінку функціонування Протоколу, бажано разом з оцінкою самої Угоди INTERBUS.

Стаття 17

Двосторонні угоди, ратифікація або затвердження, Депозитарій Протоколу, набрання чинності Протоколу, денонсація та мови

1. Положення статей 25, 27, 28, 31 і 34 Угоди INTERBUS застосовуються, *mutatis mutandis*, до цього Протокол, з урахуванням таких змін:

а) цифри «чотири» та «четверта», зазначені у статті 28 (1) Угоди INTERBUS, замінюються відповідно на «три» та «третя»;

б) цей Протокол набирає чинності для Договірних Сторін, які його підписали та затвердили або ратифікували, першого числа місяця, наступного за місяцем, коли три Договірні Сторони, включаючи Європейський Союз, здали на зберігання свої документи про затвердження або ратифікацію Депозитарію.

2. Положення Протоколу замінюють відповідні положення двосторонніх договорів, укладених між Договірними Сторонами і між Договірними Сторонами і країнами-членами Європейського Союзу.

Незважаючи на статтю 25 Угоди INTERBUS, відповідні положення існуючих двосторонніх договорів між Договірними Сторонами і між Договірними Сторонами і країнами-членами Європейського Союзу можуть бути дійсними протягом п'ятирічного періоду, згаданого в статті 8(5) цього Протоколу, починаючи від дати набрання чинності Протоколом для відповідних Договірних Сторін.

Стаття 18

Спільний комітет

1. Для сприяння виконання цього Протоколу, утворюється Спільний комітет. До складу Комітету входять представники Договірних Сторін.

2. Статті 23 і 24 Угоди INTERBUS застосовуються *mutatis mutandis*.

Стаття 19

Приєднання Договірної Сторони, яка не є членом Європейського Союзу, до Європейського Союзу

1. Спільний комітет, згаданий в статті 18, буде проінформований про будь-який запит на приєднання до Європейського Союзу, поданий Договірною Стороною або будь-якою третьою країною.

2. Договірні Сторони будуть проінформовані Європейським Союзом про будь-яке приєднання Договірною Стороною.

3. Договірна Сторона цього Протоколу, яка приєдналась до Європейського Союзу, повинна розглядатися як член Європейського Союзу, а не як окрема Договірна Сторона цього Протоколу, починаючи від дати такого приєднання.

4. Договірні Сторони досліджуватимуть вплив такого приєднання на цей Протокол, діючи через Спільний комітет. Спільний комітет вирішує, які зміни необхідно внести або яких перехідних заходів необхідно вжити у цьому зв'язку.

Стаття 20

Підписання

1. Цей Протокол відкритий для підписання в Брюсселі в Депозитарії на період двох років, починаючи з дати прийняття Рішення Ради Європейського Союзу (ЄС) 2020/1705¹ щодо підписання цього Протоколу Європейським Союзом. Депозитарій своєчасно повідомить про цю дату всі Договірні Сторони.

2. Лише Договірні Сторони Угоди INTERBUS можуть підписувати та ратифікувати цей Протокол. Документи про прийняття чи ратифікацію здаються на зберігання Депозитарію, який інформує про це інші Договірні Сторони.

Стаття 21 Приєднання

Після набрання чинності цим Протоколом будь-яка Договірна Сторона Угоди INTERBUS може також приєднатися до цього Протоколу.

Документи про приєднання до цього Протоколу здаються на зберігання Депозитарію. Статті 30(3) і (4) Угоди INTERBUS застосовуються *mutatis mutandis*.

Стаття 22 Додатки

Додатки до цього Протоколу є невід'ємною частиною Протоколу.

Стаття 23

Заміна попереднього протоколу

Цей Протокол замінює Протокол до Угоди про міжнародні нерегулярні перевезення пасажирів автобусами (Угоди INTERBUS), який стосується міжнародних регулярних і спеціальних регулярних перевезень пасажирів автобусами, який був відкритий для підписання між 16 липня 2018 року та 16 квітня 2019. Цей попередній Протокол більше не матиме юридичної сили.

Вчинено в Брюсселі.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, уповноважені представники, підписали цей Протокол.

За Європейський Союз
За Республіку Албанія
За Князівство Андорра
За Боснію і Герцеговину
За Республіку Молдова
За Чорногорію
За Республіку Північна Македонія
За Республіку Туреччина
За Україну
За Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії
За Республіку Сербія

¹ Рішення Ради (ЄС) 2020/1705 від 23.10.2020 про підписання від імені Європейського Союзу Протоколу до Угоди про міжнародні нерегулярні перевезення пасажирів автобусами (Угоди INTERBUS), який стосується міжнародних регулярних і спеціальних регулярних перевезень пасажирів автобусами (OJ L 385, 17.11.2020, р. 1-2).

Умови, яким повинні відповідати оператори автомобільного пасажирського транспорту

Додаток 1 до Угоди INTERBUS поширюється на цей Протокол з урахуванням наступного:

Регламент (ЄС) №1071/2009 Європейського Парламенту і Ради Європейського Союзу від 21 жовтня 2009 року, який містить загальні правила, що стосуються умов, яким повинні відповідати транспортні оператори для перевезень автомобільним транспортом, і який скасовує Директиву Європейського Союзу 96/26/ЄС (OJ L 300, 14.11.2009, с. 51), змінений і доповнений Регламентом Ради Європейського Союзу (ЄС) №517/2013 від 13 травня 2013 року (OJ L 158, 10.6.2013, с. 1), поширюється на цей Протокол за винятком статті 16(5) - (7) , а також за винятком статей 18 - 21, 23 та 25- 28. Права і обов'язки країн-членів Європейського Союзу поширюються *mutatis mutandis* на Договірні Сторони.

Регламент (ЄС) №181/2011 Європейського Парламенту і Ради Європейського Союзу від 16 лютого 2011 року, який стосується прав пасажирів при перевезеннях автобусами і який змінює і доповнює Регламент (ЄС) №2006/2004 (OJ L 55. 28.2.2011, с. 1), поширюється на цей Протокол, за винятком статті 3 (а) і (b), останніх двох речень статей 12, 18, 28(2), 29 і 30, останнього речення статті 31 і статті 32. . Права і обов'язки країн-членів Європейського Союзу поширюються *mutatis mutandis* на Договірні Сторони.

Технічні стандарти які застосовуються до автобусів

Додаток 2 до Угоди поширюється на цей Протокол.

Зразок заяви на одержання дозволу на міжнародні регулярні і спеціальні регулярні перевезення

(Папір білого кольору – DIN A4)

(Заповнюється офіційною мовою (мовами) або однією з офіційних мов Договірної Сторони, від якої подається заява).

Заява на одержання дозволу або на поновлення дозволу на здійснення міжнародних регулярних або спеціальних регулярних перевезень⁽¹⁾

Розпочати регулярні перевезення

Розпочати спеціальні регулярні перевезення

Поновити дозвіл на перевезення

Змінити умови для видачі дозволу на перевезення

Автобусами між Договірними сторонами, згідно з Протоколом до Угоди про міжнародні нерегулярні перевезення пасажирів автобусами (Угода INTERBUS), який стосується міжнародних регулярних і спеціальних регулярних перевезень пасажирів автобусами.

(Уповноважений орган)

¹ Поставте позначку або заповніть за потреби.

1. Прізвище, ім'я або основна назва торгівельної марки оператора-заявника; назва оператора, якому інші оператори доручили подати заяву, у разі, коли заява подається групою операторів або партнерством:

2. Транспортні послуги, які має намір забезпечувати:⁽¹⁾

оператор група операторів партнерство субпідрядник

3. Назва і адреса оператора або, у разі групи операторів або партнерства, назви всіх операторів, які належать до групи або партнерства; додатково назви будь-яких субпідрядників⁽²⁾

3.1. Тел.
 3.2. Тел.
 3.3. Тел.
 3.4. Тел.

¹ Поставте позначку або заповніть за потреби.

² Додайте перелік, якщо необхідно.

(Друга сторінка заяви на одержання дозволу або на поновлення дозволу)

4. У разі спеціальних регулярних перевезень:

4.1 Категорія пасажирів ⁽¹⁾:

робітники школярі / студенти інші пасажирів

5. Строк дії дозволу, якого стосується заява, або дата закінчення строку дії дозволу:

6. Основний автобусний маршрут при здійсненні перевезень (зазначте пункти посадки і висадки пасажирів, а також адреси таких пунктів):⁽²⁾

7. Період здійснення транспортних послуг:

8. Частота (щодня, щотижня або ін.):

9. Вартість проїзду: Додаток додається:

10. Додайте часовий графік руху, необхідний для перевірки відповідності міжнародним правилам, які стосуються періодів роботи і періодів відпочинку водіїв транспортних засобів.

11. Кількість оригіналів дозволів або засвідчених копій дозволів, необхідних для заявника⁽³⁾

12. Будь-яка додаткова інформація:

(Місце і дата)

(Підпис заявника)

Звертаємо увагу заявника на те, що, оскільки оригінал дозволу або його засвідчену копію необхідно тримати в транспортному засобі, кількість оригіналів дозволу або його засвідчених копій, виданого компетентним органом, необхідних для заявника, повинна

¹ Поставте позначку або заповніть за потреби.

² Компетентний орган може запросити повний перелік пунктів посадки і висадки пасажирів з зазначенням адрес таких пунктів.

³ Заповніть за потреби.

відповідати кількості транспортних засобів, необхідних для перевезень, які здійснюються одночасно.

Важлива примітка

Зокрема, до заяви необхідно додати:

- a) Розклад руху з зазначенням інтервалів часу, необхідних для контролю транспортних засобів на відповідних контрольно-пропускних пунктах при перетині кордонів.
- b) Засвідчена копія ліцензії (-ій), виданої оператору (або операторам) на міжнародні перевезення пасажирів автомобільним транспортом згідно з національним законодавством або законодавством Європейського Союзу.
- c) Карта, виконана в прийнятному масштабі, на якій позначені маршрут і пункти зупинки, в яких здійснюється посадка або висадка пасажирів.
- d) Часовий графік руху, необхідний для перевірки виконання міжнародних правил, які стосуються періодів роботи і періодів відпочинку водіїв.
- e) Будь-яка суттєва інформація, яка стосується пунктів відправлення і прибуття автобусів.

Зразок дозволу на міжнародні регулярні і спеціальні регулярні перевезення

(Перша сторінка дозволу)

(Папір помаранчевого кольору – DIN A4).

(Заповнюється офіційною мовою (мовами) або однією з офіційних мов Договірної Сторони де подана заява).

Дозвіл

Відповідно до Протоколу, який стосується міжнародних регулярних і спеціальних регулярних перевезень пасажирів автобусами між Договірними Сторонами до Угоди про міжнародні нерегулярні перевезення пасажирів автобусами (Угода INTERBUS).

КРАЇНА ВИДАЧІ:

Компетентний орган:

Розпізнавальний знак Договірної Сторони:⁽¹⁾

¹ Албанія (AL), Андорра (AD), Австрія (A), Бельгія (B), Боснія і Герцеговина (BIH), Болгарія (BG), Кіпр (CY), Хорватія (HR), Чехія (CZ), Данія (DK), Естонія (EST), Фінляндія (FIN), Франція (F), Німеччина (D), Греція (GR), Угорщина (H), Ірландія (IRL), Італія (I), Латвія (LV), Литва (LT), Люксембург (L), Мальта (MT), Молдова (MD), Чорногорія (ME), Нідерланди (NL), Північна Македонія (MK), Польща (PL), Португалія (P), Румунія (RO), Словаччина (SK), Словенія (SLO), Іспанія (E), Швеція (S), Туреччина (TR), Україна (UA), Великобританія (UK), доповнюється.

НОМЕР ДОЗВОЛУ:
 для регулярних перевезень ⁽¹⁾
 для спеціальних регулярних перевезень ⁽¹⁾
 автобусами між Договірними Сторонами Протоколу про міжнародні регулярні і
 спеціальні регулярні перевезення пасажирів автобусами (Протокол до Угоди INTERBUS)

Дозвіл виданий:.....

Прізвище, ім'я або торгова назва оператора, або управляючого оператора у разі групи
 підприємств або у випадку партнерства

Адреса:

Телефон, факс або електронна пошта:

(Друга сторінка дозволу)

Назва, адреса, телефон та факс або електронна адреса оператора або, у разі групи
 операторів або партнерств, назви всіх операторів групи або партнерства; додатково
 вказуються назви будь-яких субпідрядників, які мають бути ідентифіковані як такі:

- (1)
- (2)
- (3)
- (4)
- (5)

¹ Поставте позначку або заповніть за потреби

Список додається, у разі необхідності.

Період дієвості дозволу: від до

Місце і дата і видачі дозволу:

Підпис і печатка компетентного органу, який видав дозвіл:

1. Маршрут:

а) Пункт відправлення транспортних засобів:

б) Пункт прибуття транспортних засобів:

Основний маршрут з зазначенням пунктів посадки і висадки пасажирів:

2. Розклад руху:

(додається до дозволу)

3. Спеціальне регулярне транспортне обслуговування

а) Категорія пасажирів:

4. Інші умови або спеціальні позначки:

Печатка уповноваженого органу, який видав дозвіл:

Важливі примітки

- 1) Цей дозвіл є дійсним на всю поїздку.
- 2) Оригінал дозволу або копію дозволу, засвідчену компетентним органом, необхідно тримати в транспортному засобі протягом поїздки і пред'являти уповноваженому інспектору за його вимогою.
- 3) Пункти відправлення або прибуття транспортних засобів розташовуються на території Договірної Сторони, в якій зареєстрований оператор і в якій зареєстровані автобуси.

(Третя сторінка дозволу)

ЗАГАЛЬНІ УМОВИ

- 1) Транспортний оператор розпочинає надання транспортних послуг протягом періоду, зазначеного в рішенні уповноваженого органу, який видав дозвіл.
- 2) За винятком форс-мажору, оператор, який здійснює міжнародні регулярні або спеціальні регулярні перевезення, повинен вжити всіх заходів для забезпечення відповідності перевезень умовам, зазначеним у дозволі.
- 3) Оператор повинен зробити загальнодоступною інформацію про маршрут, пункти зупинки, розклад руху, вартість проїзду і умови перевезення.
- 4) Компетентні органи влади в задіяних Договірних Сторонах повинні мати можливість, за допомогою спільної угоди та за угоди з власником дозволу, змінювати умови транспортного обслуговування, які стосуються міжнародних регулярних або спеціальних регулярних перевезень.
- 5) Без обмеження будь-яких документів, які стосуються транспортного засобу і водія, (наприклад свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу і дозволу на управління транспортним засобом), документи, зазначені нижче, необхідно використовувати як контрольні документи згідно з цим Протоколом і пред'являти уповноваженому інспектору за його вимогою:
 - оригінал або засвідчена копія дозволу на міжнародні регулярні або спеціальні регулярні перевезення;
 - ліцензія оператора або засвідчена копія ліцензії на здійснення міжнародних перевезень пасажирів автомобільним транспортом, згідно з національним законодавством або законодавством Європейського Союзу;
 - при здійсненні міжнародних спеціальних регулярних перевезень, договір між організатором перевезень і транспортним оператором або засвідчена копія такого договору, а також документ, який засвідчує, що пасажир належить до спеціальної категорії і що пасажир інших категорій відсутні, внаслідок чого забезпечується відповідність цілям спеціальних регулярних перевезень;
 - якщо оператор, який здійснює регулярні або спеціальні регулярні перевезення, використовує додаткові транспортні засоби для вирішення тимчасових або виключних ситуацій, то додатково до відповідних документів, згаданих вище, копія договору між оператором, який здійснює міжнародні регулярні або спеціальні регулярні перевезення, і компанією, яка надає додаткові транспортні засоби, або інший еквівалентний документ.

ЗАГАЛЬНІ УМОВИ (продовження)

б) Оператори, які здійснюють міжнародні регулярні перевезення, за винятком спеціальних регулярних перевезень, повинні забезпечити видачу проїзних документів, які підтверджують право пасажирів на перевезення та обслуговування і використовуються як контрольні документи, які засвідчують наявність індивідуального або колективного договору на перевезення між пасажиром і транспортним оператором. Квиток, який може бути у формі електронного документа, повинен містити таку інформацію:

- а) назва оператора;
- б) пункт відправлення і пункт прибуття транспортного засобу і, якщо необхідно, інформація про зворотний рейс;
- в) період дієвості квитка і, якщо необхідно, дата і час відправлення транспортного засобу;
- г) вартість проїзду.

Проїзний квиток необхідно пред'являти уповноваженому інспектору за його запитом.

7). Оператори, які здійснюють регулярні або спеціальні регулярні транспортні перевезення пасажирів, повинні дозволяти всі перевірки, необхідні для підтвердження того, що перевезення виконуються правильно, зокрема умов, які стосуються періодів роботи і відпочинку, безпеки дорожнього руху та викидів.